

Onnistuneet ilmailu- ja kaasupäivät Vaasassa 15—16. 3. 30.

Jo vuoden vaihteessa kokoontuivat Vaasan Ilmapuolustusyhdistyksen ja Vaasan Kaasupuolustusyhdistyksen johtokunnat neuvottelemaan yhteisten päivien vietosta Vaasassa. Valittiin toimikunnat ja näytöspäiviksi määrättiin 15—16 maaliskuuta. Alku tuntui lupaavalta, mutta vähitellen alkoi poikkeuksellinen talvi tehdä suunnitelmat epäilyksen alaisiksi. Tosiaankin oltiin jo etukäteen peruuttamaisillaan koko „huvit”, mutta pari viikkoa ennen määräpäivää kylmenikin sää ja jäät vahvistuivat. Valmistelut pantiin käyntiin täydellä höyryllä, ja päivät vietettiin ja vieläpä mitä ihanimman kevätsään valitessa ja erittäin onnistuneesti. Vaasan I. P. Y. oli ottanut vastuulleen koko päivien ohjelmat, paitsi kaasupuolen järjestelyä.

15 p:nä avattiin kaasusuojelunäyttely, joka havainnollisesti selosti yleisölle kaasusodassa kysymykseen tulevat suojelu- ja tuhovälineet. Ensinmainituista oli nähtävänä varsin täydellinen kaasunaamarikokoelma aina maailmansodan alusta asti sekä lisäksi suojuspukuja ja kysymykseen tulevia kojeita. Tuhovälineistä herättivät erikoista mielenkiintoa suuret räjähdys- ja sytytyspommit, joita lentokoneet pudottelevat, puhumattakaan näyttelyn runsaasta kaasukokoelmasta ja seinille asetetuista kaasumyrkytyksiä esittävästä valokuvista. Kaasunäyttelyssä kävi runsaasti yleisöä sen ainutlaatuisiin nähtävyyksiin tutustumassa. Näyttelyn oli järjestänyt Suomen Kaasupuolustusyhdistyksen asiamies, kapteeni Matti Parviainen.

No, itse lentopäivistä.

Jo lauantaina puolelta päivältä alkoi Vaasan I. P. Y:n lentokone „Kurki”, ohjaajanaan luutn. Nissinen, yleisölennätyksensä. Jopa pian alkoi taivaanrannalle ilmestyä useampia-kin Kauhavalta tulevia lentokone-laivueita ja ennen kuin ilta oli käsissä, oli koneita kerääntynyt puolisentoista tusinaa. Kylläpä oli elämää ja kuhinaa vankilan rannassa, jokainen tahtoi nähdä yhdellä kertaa Vaasassa ennen näkemättömän lentokonemäärän, olipa siellä eri tyyppejäkin kerrakseen. Kovasti olivat koneet yleisölle mieleisiä, koska ei pimeäkään pakoittanut „kansaa” pois koneitten luota. Koneilla saapuivat m. m. Ilmavoimien Komentaja, eversti Vuori ja Kauhavan Ilmailukoulun johtaja, everstiluutn. Opas.

Sotilaskoneet eivät tulopäivänään sen enempää lennelleet,

ja
Par-
sen

tella.”

lun
suo-
nen
vät
vat
ssa
asti

koi-
äy-
ka-
hän
estä
un-
bu-
eis-
rät,
ete-

Määräaikaan aloitettiin ohjelma, jossa ensinnä esitettiin yleisölle näytökseen osaaottavat eri lentokonetyypit, jolloin koneet „rullasivat” yleisön ohi ja pyrähtivät sen jälkeen yläilmoihin. Yleisön erikoisessa suosiossa olivat „hirmunopeuksinen Morane-kone” ja pieni sievoinen Gourdou-Leseure. Kuulutuksesta huutotorvella piti taidokkaasti huolen kapt. *Appelgren*. Esittelyn jälkeen seurasi uljas laivuelento, johon ottivat osaa Aero-, Martinsyde- ja Caudron-tyyppiset koneet kolmikoneisissa ryhmissä. Suorituksen aikana järjesti kuuluttaja yleisölle arvauskilpailun, kuinka korkealle kukin laivue lentää; arveluja ilmoitettiin moneenkin suuntaan, eipä kummaa, sillä tasangolla syntyneen pohjalaisen on vaikeata arvata korkeussuhteita. Ryhmälento-suorituksen jälkeen oli ohjelmassa kahden huomattavasti toisistaan eroavan lentokonetyypin yhtä-aikaa suorittama nopeuslento-esitys. — — — Jopa alkoi kohinaa yleisön keskuudessa, sillä suurella jännityksellä odotettiin laskuvarjohyppyä, jonka oli luvannut suorittaa huimapäinen, mutta vaatimaton laskuvarjohyppääjä „herra X”. Katsonon yläpuolella leijaili lähes kilometrin korkeudessa lentokone, äkkiä nähtiin mustan möhkäleen putoavan huimaavaa vauhtia alas koneesta. „Laskuvarjohyppääjä” — — — ja kuoleman hiljaisuus katsomossa — — „Onneksi aukenikin varjo”. Tosiaankin aukeni sievoisesti auringossa kuultava laskuvarjo huolettomasti keikutellen maata kohden painuvan „hra X:n” tukevaa ruhoa. Hyppääjän laskeutuessa alemmaksi selveni, ettei se ehdikään tuulen kantamana jälle asti, vaan tulee laskeutumaan Kunnallissairaalan viereiseen metsikköön, jonne puiden latvojen taa varjo sitten katosikin. Luonnollisesti juoksi suurin osa yleisöä henkeään pidätellen paikalle, onnitellakseen edes läsnäolollaan „sankaria”. — — — Siinähan se oli, „hra X”, urhea, mutta vaatimaton laskuvarjohyppääjä — — — pullea heikkasäkki. Kuuluttajan huutotorvi kehoitti yleisöä palaamaan paikoilleen, sillä ohjelmassa seurasi pilot-pallojen särkemistä. Oli tosiaankin nautinto katsella kapt. *Juseliuksen* liikehtimistä Mothillaan ja kapt. *Malisen* komeita nousuja ja syöksyjä sirolla, kauniisti väritetyllä Smolikilla. Helpostipa nuo pallot tulivat rikotuksikin. Viimeisenä nume-